

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-80/19-9

REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
i
R J E Š E N J E

Primljeno: 29-03-2019	u.	
Prilog	☒ Neposredno	☐ Poštom
Klasa: UP/K034-02/18-01/321		
Ur. broj: 383-01/19-11		

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Thecla Bodewes Shipyards Harlingen B.V., Lange Nijnban 1, 8860 AB, Harlingen, Nizozemska, kojeg zastupa odvjetnik Boran Gošek iz Zagreba, Prilaz Gjure Deželića 55, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Jadrolinija, društvo za linijski pomorski prijevoz putnika i tereta, Rijeka, Riva 16, u predmetu javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 6. ožujka 2019.

r i j e š i o j e

Nastavlja se postupak u kojem je rješenjem ovog Suda broj UsII-201/18-2 od 7. lipnja 2018. određen zastoj do donošenja odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske.

i

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/18-01/321, urbroj: 354-01/18-4 od 24. travnja 2018.

Obrazloženje

Tužitelj je pokrenuo upravni spor protiv rješenja tuženika navedenog u izreci, kojim je odbačena njegova žalba izjavljena protiv Odluke o poništenju Odluke o odabiru i dijelu postupka javne nabave za Grupu 3. i Grupu 4. predmeta nabave, broj odluke: UD-13/21-a-2018 i UD-13/21-b-2018. Žalba je odbačena kao neuredna.

Tužitelj u tužbi iznosi kako nije sporno da uz žalbu nije podnio dokaz o plaćenju naknadi za pokretanje žalbenog postupka, ali navodi da to nije učinio iz razloga što na ovakvo postupanje nije bio upozoren upravnim aktima naručitelja. Navodi da ga tuženik nije pozvao na otklanjanje utvrđenog propusta te smatra da je odredba članka 420. stavka 1. točke 10. Zakona o javnoj nabavi u koliziji s općim odredbama Zakona o općem upravnom postupku i predstavlja nerazumno i pretjerano ograničenje procesnih prava stranke, što u konačnici

rezultira negiranjem prava tužitelja na pristup sudu. Smatra da ne postoji niti jedan opravdan i valjan razlog zbog kojeg ne bi mogao, također u roku od pet dana, kako to propisuje odredba članka 421. stavka 2. Zakona o javnoj nabavi, biti pozvan na dostavu dokaza o plaćenju naknadi za troškove žalbenog postupka. Također smatra da je navedena odredba neustavna jer se njome krši Ustavom zajamčeno pravo na žalbu i ističe da ovakve iznimke ne postoje u zakonodavstvima drugih zemalja članica EU. Smatra da prilikom odlučivanja o tužbi Sud treba, primjenom članka 37. stavka 1. Ustavnog Zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske, ne primijeniti odredbu članka 421. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi, koja očigledno nije u skladu s Ustavom. Navedeno zakonodavno rješenje smatra protivnim cilju i svrsi Direktive. Poziva se na ciljeve i svrhu Direktive Vijeća 89/665/EEZ od 21. prosinca 1989., koja određuje da „... je potrebno osigurati da u svim državama članicama postoje odgovarajući postupci radi mogućnosti ukidanja nezakonito donesenih odluka i obeštećivanja osoba kojima je kršenje uzrokovalo štetu...“, kao i na odredbu članka 1. stavka 3. ove Direktive, koja propisuje da „Države članice osiguravaju dostupnost postupaka pravne zaštite, prema detaljnim pravilima koja utvrđuju države članice, barem svakoj osobi koja ima ili je imala interes za dobivanje određenog ugovora o javnoj nabavi robe ili ugovora o javnim radovima, a koja je pretrpjela ili bi mogla pretrpjeti štetu od navodnog kršenja.“ Iznosi razloge koji se odnose na meritum postupka javne nabave, odnosno razloge zbog kojih smatra da je odluka naručitelja o poništenju Odluke o odabiru i Odluke o poništenju dijela postupka javne nabave nezakonita i neutemeljena. Predlaže da Sud tužbu uvaži, poništi rješenje tuženika i usvoji žalbu tužitelja izjavljenu protiv Odluka o poništenju Odluke o odabiru i Odluke o poništenju dijela postupka javne nabave, broj: UD-13/21-a-2018 i broj UD-13/21-b-2018, obje za evidencijski broj nabave 96/2017, broj nadmetanja: OTP 31/17 te da utvrdi da su ove Odluke i dalje na snazi.

Tužba je u ovom Sudu zaprimljena pod poslovnim brojem UsII-201/18, a rješenjem Suda od 7. lipnja 2018. određen je zastoj u ovom upravnom sporu do donošenja odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske u povodu zahtjeva za ocjenu suglasnosti s Ustavom više odredbi Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj: 120/16.). Nakon što je Ustavni sud donio odluku u svezi s podnesenim zahtjevom, Sud je nastavio postupak te je rješenjem od 15. veljače 2019. pozvao tuženika i zainteresiranu osobu da dostave odgovor na tužbu.

Tuženik je dostavio odgovor na tužbu kojim u cijelosti ostaje kod razloga na kojima temelji osporeno rješenje.

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu protivi se svim tužbenim navodima, dostavlja dokumentaciju o nabavi četiri brza putnička broda – katamarana i predlaže da Sud tužbu odbaci.

Odgovori na tužbu dostavljeni su tužitelju.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Rješenjem tuženika odbačena je kao neuredna žalba tužitelja izjavljena protiv Odluke o poništenju Odluke o odabiru i dijelu postupka javne nabave za Grupu 3., Odluka broj: UD-13/21-a-2018 i za Grupu 4., Odluka broj: UD-13/21-b-2018 otvorenog postupka javne nabave, broj objave: 2018/S OF2-0000465. Rješenje je doneseno pozivom na odredbu članka 421. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi, kojom je propisana obveza tuženika da odbaci kao neurednu, bez pozivanja na dopunu ili ispravak, ako žalba ne sadržava dokaz iz članka 420. stavka 1. točke 10. istog Zakona ili ako naknada za pokretanje žalbenog postupka nije plaćena u propisanom iznosu. Prema odredbi članka 420. stavka 1. točke 10. Zakona o javnoj nabavi, žalba je obvezna sadržavati dokaz o izvršenoj uplati naknade za pokretanje žalbenog postupka u propisanom iznosu, sukladno odredbama članka 430. tog Zakona, a u skladu s procijenjenom vrijednosti predmeta nabave. Budući da žalba nije sadržavala dokaz o

izvršenoj uplati naknade za pokretanje žalbenog postupka, tuženik je žalbu odbacio kao neurednu.

Tužbenim razlozima tužitelj nije doveo u sumnju pravilnost činjeničnog utvrđenja i primjene mjerodavnih odredbi Zakona o javnoj nabavi. Naime, protivno tužbenim navodima, tuženik nije imao na zakonu utemeljene mogućnosti da tužitelja poziva na ispravak, odnosno otklanjanje nedostataka izjavljene žalbe, budući da je takvo postupanje isključeno izričitom odredbom članka 421. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi. Protivno navodima tužitelja, ovaj Sud ne smatra da je navedena odredba u nesuglasju s Ustavom Republike Hrvatske i da se njome krši ustavom zajamčeno pravo na žalbu, a tužitelj, ako smatra da je navedena odredba ili koja druga odredba ovog Zakona protuustavna, ima mogućnost u svako doba podnijeti prijedlog Ustavnom sudu za ocjenu suglasnosti s Ustavom. Prijedlog tužitelja prema kojem u ovom postupku, primjenom članka 37. Ustavnog Zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj: 49/02.- pročišćeni tekst), odluku o tužbenom zahtjevu treba donijeti ne primjenjujući odredbu članka 421. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi, također nije utemeljen. Navedeno iz razloga što sudovi sude na temelju Ustava i zakona i pri tome ne mogu neke odredbe zakona ne primjenjivati. Odredba Ustavnog Zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske upućuje sud na mogućnost podnošenja zahtjeva za ocjenu suglasnosti s Ustavom pojedinog zakona ili zakonske odredbe, a kao što je naprijed navedeno, ovaj Sud ne nalazi razloge zbog kojih bi odredba članka 421. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi bila neustavna. Sud ne prihvaća niti tvrdnju tužitelja, prema kojoj je navedena odredba protivna svrsi i cilju, odnosno odredbi članka 1. stavka 3. Direktive vijeća 89/665/EEZ, budući da Zakon o javnoj nabavi svojim odredbama detaljno određuje pravila koja svakoj osobi koja ima ili je imala interes za dobivanje određenog ugovora o javnoj nabavi, pod jednakim uvjetima osigurava učinkovito pravno sredstvo.

Iz navedenih razloga Sud je, sukladno odredbi članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), tužbeni zahtjev odbio kao neosnovan, dok je rješenje doneseno odgovarajućom primjenom odredbe članka 45. stavka 5. istog Zakona.

U Zagrebu, 6. ožujka 2019.

Predsjednica vijeća
Ana Berlangi Fellner, v.r.

Za točnost otpravka – ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

